12 Οκτωβρίου 2013

Το Ευαγγέλιο της Κυριακής 13 Οκτωβρίου 2013 (Δ΄ Λουκά)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Ὁ ΣΠΕΊΡΩΝ
Ὁ Ὢν
«...τόν λόγο τοῦ Θεοῦ
ὀφείλουμε ὅλοι μας νά διαφυλάξουμε
καί νά διατηρήσουμε στήν ζωή μας,
ὥστε νά ἀποτελῆ τό φῶς πού θά φωτίζη
τήν πορεία μας μέσα στήν νυχτιά τῆς ζωῆς».
Ο Χ.Α. ΛΥΔΙΑ

(Λουκ. η΄ 5-15)

Είπεν ο Κύριος την παραβολήν ταύτην· Εξήλθεν ο σπείρων του σπείραι τον σπόρον αυτού. Και εν τω σπείρειν αυτόν ο μεν έπεσε παρά την οδόν, και κατεπατήθη, και τα πετεινά του ουρανού κατέφαγεν αυτό· και έτερον έπεσεν επί την πέτραν, και φυέν εξηράνθη δια το μη έχειν ικμάδα· και έτερον έπεσεν εν μέσω των ακανθών, και συμφυείσαι αι άκανθαι απέπνιξαν αυτό· και έτερον έπεσεν εις την γην την αγαθήν, και φυέν εποίησε καρπόν εκατονταπλασίονα. Επηρώτων δε αυτόν οι μαθηταί αυτού λέγοντες· Τις είη η παραβολή αύτη. Ο δε είπεν· Υμῖν δέδοται γνώναι τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, τοις δε λοιποίς εν παραβολαίς, ίνα βλέποντες μη βλέπωσι και ακούοντες μη συνιώσιν. Εστι δε αύτη η παραβολή· Ο σπόρος εστίν ο λόγος του Θεού· οι δε παρά την οδόν εισιν οι ακούσαντες, είτα έρχεται ο διάβολος και αίρει τον λόγον από της καρδίας αυτών, ίνα μη πιστεύσαντες σωθώσιν. Οι δε επί της πέτρας οι όταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και ούτοι ρίζαν ουκ έχουσιν, οι προς καιρόν πιστεύουσι και εν καιρώ πειρασμού αφίστανται. Το δε εις τας ακάνθας πεσόν, ούτοί εισιν οι ακούσαντες, και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδονών του βίου πορευόμενοι συμπνίγονται και ου τελεσφορούσι. Το δε εν τη καλή γη, ούτοί εισιν οίτινες εν καρδία καλή και αγαθή ακούσαντες τον λόγον κατέχουσι και καρποφορούσιν εν υπομονή. Ταύτα λέγων εφώνει· Ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω.

Απόδοση σε απλή γλώσσα

Είπε ο Κύριος αυτή την παραβολή· «Βγήκε ο σποριάς για να σπείρει τον σπόρο του· καθώς έσπερνε, μερικοί σπόροι έπεσαν στον δρόμο, όπου καταπατήθηκαν, και τους έφαγαν τα πουλιά. Αλλοι έπεσαν στις πέτρες και, όταν φύτρωσαν, ξεράθηκαν, γιατί δεν είχε υγρασία. Αλλοι σπόροι έπεσαν ανάμεσα σε αγκάθια και, όταν αυτά φύτρωσαν μαζί τους, τους έπνιξαν. Αλλοι όμως έπεσαν στο γόνιμο έδαφος, φύτρωσαν κι έδωσαν καρπό εκατό φορές περισσότερο». Οι μαθητές του τότε τον ρωτούσαν· «Τι σημαίνει η παραβολή αυτή;» Εκεῖνος τους απάντησε· «Σ’ εσάς έδωσε ο Θεός να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας του, ενώ στους υπολοίπους αυτά δίνονται με παραβολές, ώστε να κοιτάζουν αλλά να μη βλέπουν και ν’ ακούνε αλλά να μην καταλαβαίνουν». « Η παραβολή αυτή σημαίνει το εξής· Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού. Οι σπόροι που έπεσαν στον δρόμο είναι εκείνοι που άκουσαν τον λόγο του Θεού· έρχεται όμως ύστερα ο διάβολος και τον παίρνει απ’ τις καρδιές τους, για να μην πιστέψουν και σωθούν. Οι σπόροι που έπεσαν στο πετρώδες έδαφος είναι εκείνοι που, όταν ακούσουν τον λόγο, τον δέχονται με χαρά, δεν έχουν όμως ρίζα· γι’ αυτό πιστεύουν για λίγο διάστημα και, όταν έρθει ο καιρός της δοκιμασίας, απομακρύνονται. Αυτοί που έπεσαν στ’ αγκάθια είναι εκείνοι που άκουσαν τον λόγο, συμπορεύονται όμως με τις φροντίδες, με τον

πλούτο και τις απολαύσεις της ζωής, πνίγονται απ’ αυτά και δεν καρποφορούν. Με τον σπόρο που έπεσε στο γόνιμο έδαφος εννοούνται όσοι άκουσαν τον λόγο με καλή και αγαθή καρδιά, τον φυλάνε μέσα τους και καρποφορούν με υπομονή». Αφού τα είπε όλα αυτά, πρόσθεσε με έμφαση· « Οποιος έχει αυτιά για ν’ ακούει ας τα ακούει».

Πηγή: http://synodoiporia.blogspot.gr/2013/10/13-2013.html